

548. A menny Urának tisztelet

Nikolaus Decius (1485–1546)

J. S. Bach (1685–1750)

A menny U - rá - nak tisz - te - let, Di - cső - ség, há - la
Mert nagy ke - gyel - me véd, ve - zet, Óv ár - tó vé - szek
zeng - jen, Ó min - ket ol - tal - má - ba vett. El -
el - len!
né - mul harc és gyű - lö - let: Ó ád mi - né - künk bé - két.

2. Tenéked zengjen énekünk, Ó, légy örökre áldott!
Te jól kormányzod, Istenünk, E szép, csodás világot,
És nagy hatalmad végtelen, Hogy bármit rendelsz, meglegyen.
Mi benned bízunk bátran.

3. Megváltónk, Isten szent Fia, Úr Jézus, hála néked,
Hogy értünk, elveszettekért, Hullattad drága véred.
Isten Báránya, hí Urunk, Fogadd el kérő sóhajunk:
Te légy irgalmas hozzánk!

4. Szentlélek, légy Vigasztalónk, Ha sátán kísért, támad!
Te őrizd, védelmezd, te óvd A drágán szerzett nyáját!
Megváltónk értünk szenvedett. Legyőzni bajt, ínségeket
Te adj erőt minékünk!

Nikolaus Decius (1485–1546)